

KANSANHUOLTOMINISTERIÖ

Helsingissä,

lokakuun 31 päivänä 1939.

Kiertokirje N:o 20.

Hotellien ja ravintolain palveluskunnan ostokortit.

Kansanhuoltoministeriölle on ilmoitettu, että käytäntö hotellien ja ravintolain palveluksessa ja ruoassa olevien henkilöiden ostokorttien suhteen on eri puolilla maata erilainen. Yhdenmukaisuuden aikaansaamiseksi on sen vuoksi pyydetty selvittämään kysymyksessä olevan henkilöryhmän ostokortteja koskevia määräyksiä.

Edellä sanotun perusteella kansanhuoltoministeriö kehoittaa kansanhuoltolautakuntia noudattamaan hotellien ja ravintolain palveluksessa olevien henkilöiden ostokorttien suhteen seuraavia ohjeita:

Kaikille niille hotellin tai ravintolan palveluksessa oleville henkilöille, joiden palkkaetuihin kuuluu ruoka, on annettava ostokortti. Näillä ostokorteilla ostettava sokeri on luovutettava sille hotellille tai ravintolalle, jossa kortin omistaja palvelee. Käytännössä sokerin luovuttaminen olisi järjestettävä siten, että henkilökunnan kortteilla sokeria ostettaessa hotellin tai ravintolan isäntä ottaa kortit haltuunsa silloin kuin sokeri ostetaan, ja hankkii niillä sokerin. Kun hotellille tai ravintolalle myönnetään sokerinostolupa määrättyjä ohjeita noudattaen, silloin on laske-
tusta määrästä vähennettävä se sokerimäärä, jonka hotelli tai ravintola on saanut ostaa henkilökunnan ostokorteilla. Ostolupatodistusta ha-
kiessaan hotellin tai ravintolan isännän on sen vuoksi ilmoitettava, kuinka monen henkilön ostokortilla hän hankkii sokeria siksi ajaksi, jonka ostolupatodistuksella ostettavan sokerin tulee riittää, ja kuinka paljon niin muodoin hänelle myönnettävästä ostoluvasta on vähennettävä.

Niitä päiviä varten, jolloin toimihenkilö ei syö toimipaikassaan, hotellin tai ravintolan omistajan on luovutettava hankkimastaan sokerista toi-

Kansanhuoltolautakunnille.

mihenkilöiden tarpeisiin päiväannoksia vastaava määrä.

Edellä sanotusta selviää, että toimihenkilön ei tarvitse luovuttaa ostokorttiaan kokonaan hotellin tai ravintolan haltuun, vaan ainoastaan siksi ajaksi, kuin sillä hankitaan sokeria.

Oikeus ostokortin saamiseen maalaiskunnassa.

Kun eräät kulu-
van vuoden aikana asuinpaikkaa muuttaneet henkilöt ovat valittaneet, ettei heille ole annettu ostokorttia siinä kunnassa, johon he ovat muuttaneet, koska he eivät ole tulleet henkikirjoihin vuoden alussa, kansanhuoltoministeriö ilmoittaa, etteivät vuoden alussa laaditut henkikirjat tai muut luettelot yksinomaan voi olla määräävinä jonkun henkilön kotipaikkaa todettaessa. Jos henkilö muulla tavoin voi osoittaa, että hänellä on kunnassa asunto ja kotipaikka, ja että hänen nimensä puuttuu luette-
loista esim. sen vuoksi, että hän on muuttanut kuntaan vasta luettelon laatimisen jälkeen, hänelle on annettava ostokortti.

Tapahtuneen evakuoinnin johdosta usean kunnan alueella on henkilöitä, jotka eivät ehtineet ennen evakuointia saada kotipaikkakunnallaan ostokorttia. Heille on ostokortti annettava siellä, missä he oleskelevat. Vielä tänä syksynä toimittavan tarkkailun avulla tullaan kyllä toteamaan, olisiko joku tällä tavalla ostokortin saanut menettellyt mahdollisesti vilpillisesti ja hankkinut itselleen ostokortin kahdella paikkakunnalla.

Vähittäismyyntiliikkeiden sokerivarastojen täydentäminen.

Usealta taholta on tullut valituksia, että vähittäismyyntiliike, jolla on varastossaan yksinomaan joko kidesokeria tai kovaa sokeria, ei ole saanut kansanhuoltolautakunnalta ostolupatodistusta puuttuvan sokerin hankkimista varten, koska vä-

hittäismyyntiliikkeellä vielä on sokeria varastossaan. Tämän johdosta kansanhuoltoministeriö ilmoittaa, että vähittäismyyntiliikkeiden sokerin myyntiä on pyrittävä järjestämään parhain päin. Jos siis vähittäismyyntiliikkeellä on varastossaan yksinomaan kidesokeria, sille on kansanhuoltolautakunnan harkinnan mukaan annettava ostolupatodistus kovan sokerin hankkimista varten ja päinvastoin, jos varastossa on vain kovaa sokeria, on annettava ostolupatodistus kidesokerin hankkimista varten.

Yleensä on sokerinostolupatodistus annettava vähittäismyyntiliikkeelle niin ajoissa, että sen sokerivarasto ei pääse kokonaan loppumaan.

Sokerimäärille, jotka tehdas jo on lähettänyt vähittäismyyntiliikkeen varastoon, on ilman muuta annettava ostolupatodistus.

Hautajaisten ja häiden sokerintarve.

Usealta taholta on pyydetty, että kansanhuoltoministeriö tarkistaisi aikaisemmin annettuja tilapäistarkoituksiin myönnettäviä sokerinostolupia koskevia ohjeita sikäli, mikäli se koskee hautajaisia ja häitä. Kun sokerinostoluvan myöntämistä hautajaisia ja häitä varten voidaan perustella siten, että ne ovat syvästi vaikuttavia perhetapahtumia ja että ne on sellaisina asetettava erikoisasemaan, kansanhuoltoministeriö on katsonut kohtuulliseksi sallia myönnettävän sokerinostolupia hautajaisia ja häitä varten, kuitenkin siten, että häiden tai hautajaisten järjestäjälle annetaan sokerinostolupa korkeintaan määrälle, joka ei ylitä 30 grammaa kutakin hautajaisiin tai häihin osallistuvaa henkilöä kohden.

Aittakauppiaat.

Kun on esiintynyt epäselvyyttä siitä, voidaan esim. aittakauppiaat hyväksyä säännösteltyjen tavarain jakelijoiksi, kansanhuoltoministeriö ilmoittaa, että säännösteltyjen tavarain jakelijoiksi voidaan hyväksyä vain sellaiset vähittäismyyntiliikkeet, joista on tehty elinkeinoilmoitus.

Ostolupien määrät.

Ei ole välttämätöntä pitää kiinni tilitetyistä kuponkimääristä tai muista arvioperusteista, joi-

den pohjalla ostolupia myönnetään, niin tarkasti, että kirjoitetaan ostolupia kilon osiakin käsittävälle määrälle, vaan määriä voidaan sopivasti pyöristelläkin. Mikäli mahdollista, on pyrittävä siihen, että liikkeet, ehkä kaikkein pienimpiä lukuunottamatta, saavat ostolupia, joilla voidaan ostaa kokonaisia tukkupakkauksia. Tällaisia ovat esim. palasokerissa 10 ja 50 kg laatikko, kidesokerissa 100 kg säkki ja siirapissa 14 kg astia. Jos tällöin joudutaan antamaan ostolupia kuu-kauden kulutusta suuremmallekin määrälle, siitä ei ole haittaa, kunhan asia pidetään muistissa seuraavaa ostolupaa anottaessa ja valvotaan, ettei kulutus ole ollut säädettyä suurempi.

Kortistot.

Useiden tiedustelujen johdosta ilmoitetaan, että kansanhuoltoministeriö tulee kaikille kansanhuoltolautakunnille lähettämään kortit ja muut tarvikkeet perustettavaa henkilö- ja ruokakuntakortistoa varten. Tästä asiasta lähetetään lähipäivinä erikoinen kiertokirje.

Liikkeiden ja laitosten paikalliseen tarkkailuun tarvittavia kortteja ministeriö sen sijaan ei lähetä lautakunnille, koska tällaisten korttien tarve erisuuruissa kunnissa on hyvin erilainen. Lautakuntien on siis itsensä ryhdyttävä toimenpiteisiin tällaisten korttien hankkimiseksi tai muun asianmukaisen kirjanpidon järjestämiseksi.

Kahvin painohäviö ja ostolupatodistukset.

Jos vähittäisliike paahdattaa raakakahviaan jossain paahtimossa on vähittäisliikkeen esitetävä kansanhuoltolautakunnalle paahtimon antama todistus siitä, minkä määrän paahtimo on ottanut vastaan raakaa kahvia paahdettavaksi sekä minkä määrän paahtimo on paahdettua kahvia vähittäisliikkeelle takaisin toimittanut.

Kansanhuoltolautakunta merkitsee vähittäisliikkeen kortille syntyneen painohäviön paahtimon todistuksen perusteella.

Ostolupatodistuksen kahvista on annettava hakijan toivomusten mukaan useammalle erälle jaettuna, koska esim. monet ostavat kahvia samalla kertaa eri paahtimoista.

Kansanhuoltoministeri **R. v. Fieandt.**

Osastopäällikkö *Onni Toivonen.*